

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravnništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Slemenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 296.

V Ljubljani, v petek 28. decembra 1894.

Letnik XXII.

Kranjski deželni zbor.

(I. seja dné 28. decembra.)

Po slovesni sv. maši v stolnici po najstari uri deželni glavar g. Oton Detela otvori sejo, rekoč: Visoka zbornica! Z najvišjim cesarskim patentom z dné 16. decembra t. l. je bil sklican deželni zbor vojvodine kranjske na današnji dan. Otvarjam zborovanje ter pozdravljam uljudno vse čestite gg. deželne poslance.

Pozdravljam tudi zastopnika vis. vlade visokorodnega g. deželnega predsednika ter ga prosim, da blagovoljno podpira delovanje deželnega zbora. Visoko zbornico čaka letos mnogo važnega in resnega dela, zlasti bode pri razpravi o proračunu za l. 1895 treba rešiti vevažno vprašanje, kako bo mogoče pomnožiti deželne dohodke, ne da bi bili davkoplačevalci prehuđo prizadeti. Ze letos moramo misliti na to, da l. 1896 poneha prispevek 127.000 gld., katere plačuje država vsled pogodbe pri vravnavi zemljiške odveze. (Nemški nadaljujoč:) Častiti gg. s te strani vis. zbornice so vedno marljivo sodelovali in bodo gotovo tudi v prihodnje delali na korist dežele.

(Slovenski:) V 15. seji dné 17. febr. t. l. je deželni zbor z vsestranskim navdušenjem naročil deželnemu odboru, naj v prihodnjem zasedanju poroča, kako naj se najdostojneje praznuje 50letnica vladanja našega presvetlega cesarja. Deželni odbor bode v tem smislu stavil svoje predloge. Tudi drugi deželni zbori so že sklepali v tem oziru in vsi avstrijski narodi se pripravljajo, da najdostojneje praznujejo to pomenljivo slavnost ter pokažejo ob tej priliki neomahljivo zvestobo ter globoko hvaležnost in iskreno ljubezen do presvetlega cesarja, katerega naj mili Bog obvaruje in ohrani še mnogo in mnogo let. S to iskreno željo pričnimo tudi mi zasedanje deželnega zbora ter iz vsega srca navdušeno zakličimo: Slava našem presvetlemu cesarju, slava, slava!

Vsi poslanci navdušeno zakličejo trikrat „Slava“ in „Hoch“!

Deželni predsednik baron Hein v nemškem in slovenskem jeziku pravi približno: Lepa hvala za pozdrav g. deželnemu glavarju, katerega čislam in spoštujem. V imenu vlade izjavljam, da bodem vse radovoljno podpiral, kar je v korist lepe naše domovine, in upam, da bodo v istem smislu delovali tudi vsi deželni poslanci. Doslej vlada še ni predložila nobenega posebnega predloga.

Rediteljema sta bila izvoljena: Kersnik in Lichtenberg, verifikatorjema: Stegnar in Schaffer; v finančni odsek: Ivan Murnik, Schwegel, Hribar, Klun, Lukmann, Papež, Schaffer, Stegnar, Višnikar, J. Vošnjak, Zitnik; v gospodarski odsek: Kersnik, Lichtenberg, Lenarčič, Iv. Murnik, Ogorelec, Pakiž, Papež, Povše, Rechbach, Langer, Tavčar; v odsek za letno poročilo: Grasselli, Auerperg Ervin, Klein, Lavrenčič, Arko, Pfeifer, Stegnar, Wurzbach.

Razni računski sklepi in proračuni so se izročili finančnemu odseku.

Poslanec Murnik poroča o volitvi poslanca kmetijskih občin volilnega okraja Postojna, Logatec, Senožeče, Lož, Cerkljica in Bistrica. Ker zoper volitev ni pomisleka, deželni zbor brez ugovora potrdi izvolitev g. Fr. Arko-ta.

Isti poroča o nujnem nasvetu deželnega odbora, da se v pokritje primanjkljajev pri deželnem in normalno-šolskem zakladu leta 1895 pobirajo priklade vsaj v onem obsegu, kakor leta 1884. Deželni zbor brez ugovora pritrdi nasvetu.

S tem je bil dneveni red končan in dež. glavar ob 1. uri zaključil sejo. Prihodnjo sejo bode deželni glavar naznanil pismeno, ko odseki pripravijo dovolj gradiva za drugo sejo.

Kako začeti gospodarsko organizacijo?

Kako začeti? To vprašanje si stavi nebrojno-krat marsikdo, kdor premišljuje potrebo organizacije kmečkega stanu. In ko po malem razmotrava vse raznovrstne načine agitatoričnega delovanja, zmajuje z glavo in ponavlja si žalostnega srca: Ne bo nič! Ne da se priti blizu. Kdo bo mogel vrediti vse to ljudstvo, ki ne drži nič skupaj. Pridiguj, govori, opominjaj, kregaj se, z vsakim posebej imaš dela dovolj in še čisto nič ne opraviš. Kako pa bi bilo možno držati ljudi, če bi se prav jedenkrat segnali skupaj. Koliko časa bi to ostalo?

Take in jednake govorice, ki jih je brez dvojbe marsikak razborit domoljub že večkrat gojil, ubijejo veselje do dela, otrujejo s pesimizmom srce, navdajajo je z obupom.

Organizacija postaja nedosegljiv vzor, odmaknen človeškim silam. Rešitev ljudstva se zdi nemogoča in nekak slep fatalizem se vtihotapi kot jedini temelj ljubezni do naroda in modrovanju o narodov sreči. In njegovi zunanji pojavi? Jednati se skoraj z ničlo. — Kaka domovinska pesem, kaka veselica, strasti pri kakih volitvah, sovraštvo do drugih narodov, pijana domišljija o — bodočnosti.

Toda čemu popisujemo ta duševni razvoj medlih, brezvspešnih in že dolgočasnih surogatov za narodno delo, izvirajoče iz razumnega in gorkega domoljubja, če ne vemo nobenega odgovora na vprašanje: kako začeti, da organizujemo naš kmečki stan. Poskusimo preje, koliko zmoremo po organizaciji dognati gledé načel pričetne organizacije in potem si poiščimo praktičnega sredstva.

1. Pričetek mora biti najpreje previden. Neki poseben, konkretno-skupen namen se mora vdahniti v kmečko ljudstvo. Ta namen začetkom ne sme biti preobširen, sicer ga ne more množica pojmovati in vsled tega tudi ne bo ganila rok v skupno delova-

LISTEK.

Moje ječe.

Spisal Silvijo Pellico, prevel —a—.

XCVI.

Komisar peljal me je k policiji, da me je predstavil vodji. Kak občutek, ko sem zopet zagledal hišo, v kateri je bila prva moja ječa! Koliko skrbij prišlo mi je v spomin! Ah! spominjal sem se tebe, Melhijor Gioja, kako si divje hodil gori in doli med ozkimi stenami, in ur, katere si nepremakljivo stal pri mizi in pisal plemenite svoje misli, in znamenj, katera si mi dajal z robcem, in žalosti, s kojo si me gledal, ko ti je bilo prepovedano, dajati mi jih. In predstavljaj sem si tvoj grob, ki je morda neznan znabiti večini onih, ki so te ljubili, kakor je neznan meni! in prosil sem miru tvoje duši!

Spominjal sem se tudi mutca, v srce seza-jočega glasu Magdaleninega, svojega sočutja za njo, barab, ki so mi bili sosede, domišljevala jočega si Ljudevita XVII., ubozega kaznjence, pri katerem so dobili listek in katerega kričanje se mi je zdelo da slišim, ko so ga pretepali s palicami.

Vsi ti in še drugi spomini trli so me kakor hude sanje, a bolj me je še trl oni, da me je tu dvakrat bil obiskal ubogi moj oče pred desetimi leti.

Kako se je motil ubogi starček, ko je upal, da bom kmalu zopet združen z njim v Turinu! Ali bi bil prenašal misel desetih let ječe svojega sinu in take ječe? Pa, ko je bilo uničeno njegovo upanje, ali je mogel on, ali je mogla mati prenašati tako morečo žalost? Ali mi je dano, videti ju še oba? ali morda samo enega izmed njih? in katerega?

Ob, ta mučni dvom, ki se je vedno zopet porajal! Bil sem skoro pred hišnimi vratmi in nisem še vedel, mi li še živé stariši, je li vsaj še jeden moje rodbine živ?

Policijski vodja bil je z mano uljuden in dovolil je, da ostanem s cesarskim komisarjem pri lepih Benetkah, mesto da bi me stražil kje drugje. Ni mi pa bilo dovoljeno, pokazati se komu, odločil sem se torej, da odpotujem prihodnje jutro. Dosegel pa sem le, da sem smel videti pijemonteskega konzula, da sem ga vprašal po zdravju svojih sorodnikov. Šel bi bil k njemu, ker pa me je tresel mraz in sem se moral vleči v postelj, prosil sem ga, naj pride k meni. Bil je tako pri-

jazen in je prišel takoj, oh kako sem mu bil hvaležen za to!

Povedal mi je vesele novice o mojem očetu in o starejem bratu. O materi, drugem bratu in o obeh sestrah ostal sem v strašnem dvomu.

Malo okrepčan, pa vender ne dovolj, bi bil rad v podkrepljenje svoje duše še dolgo govoril z gospodom konzulom. On mi je rad ustregel, nazadnje pa je moral le iti.

Ko sem bil sam, potreben sem bil solz, a ni jih hotelo biti. Zakaj se jokam véasih od žalosti, drugekrati, in sicer mnogo večkrat, ko se mi zdi, da bi mi bile solze v sladko krepilo, želim si jih zastonj? Ta nemogočnost, izliti svojo žalost v solze, pomnožila mi je mrzlico, glava me je hudo bolela.

Prosil sem Stundbergerja, naj mi da piti. Dobri ta človek bil je policist na Dunaju, opravljal je službo komisarjevega sluga. Ni bil star, a slučajno se mu je tresla roka, ko mi je ponudil kozarec. To tresenje spominjalo me je predrazega Schillerja, ko sem prvi dan svojega prihoda na Spielberg z zapovedajočim glasom zahteval požirka vode od njega in mi je je dal.

Čudno! Tak spomin na druge razdrobil je kamen mojega srca in solze so se mi vline.

(Dalje sledi.)

6 - Kay

nje. — Namen mora biti popolnoma konkreten in tako praktično izbran, da splošno vsak iz svojega vsakdanjega življenja brez dokazovanja razvidi njegovo upravičenost in hkrati tudi nujnost skupnega delovanja v njegovo dosego.

2. Vsepeh pričetne organizacije mora biti, kolikor se da, gotov in hitro mora nastopiti. Posamezniki, ki so vstopili v pričetno organizacijo, morajo kmalu videti vspehe. S tem dobé upanje v lastno moč, upanje boljših časov za svoj stan sploh in za svoje ljube potomce posebej; s tem se jim utrdi veselje do skupnega delovanja. Socijalno čuvstvo se poraja — vse je dobljeno!

Ali se pa dajo ta načela praktično izvesti? Hvala Bogu, dajo se in sredstvo, po katerem se ožive v življenju, se je že nebrojokrat obneslo. Imenuje se: „Raiffeisenove posojilnice“, kakersne je jel snovati Raiffeisen, zupan najprej v Flammersfeldu, kasneje v Heddersdorfu pri Neuwiedu. Njihovo delovanje je odkrito celemu svetu; saj jih deluje danes na Nemškem 2856, na Laškem, koder jih je bilo pred dvema letoma komaj petdeset, jih je sedaj nad 300. Na Francoskem je bila prošli mesec ustanovljena 130. v Beustu; neumorni duhovnik abbé Garnier jih razširja pod naslovom „selske blagajne“ (caisses rurales) dobro pol drugo leto. Do leta 1893 ni bilo na celem Francoskem prav nobene. Na Avstrijskem jih je 246, največ primeroma v Tirolah in v obojni Avstriji, koder vzlasti deželni zbori podpirajo te posojilnice.

Poznati jih je torej lahko vsakemu brez težav. Predno pa v glavnih točkah opišemo plodonosno njihovo delovanje in pomen njihov za našo organizacijo, moramo se spominjati dogodka iz zadnjih dnij, ki je vsaj katoliškemu sreč najsičajnejši porok za socijalno važnost teh posojilnic. Sveti oče, socijalni papež, najbistrejši poznavalec napak naše dobe, od Boga postavljeni najvišji vidni posredovalec mej Bogom in ljudmi, Leon XIII., so se že izrekli o teh posojilnicah. Duhovnik Cerutti se trudi po Laškem, da bi jih v svoji domovini razširil. Sveti oče so mu za to izrekli svoje priznanje in so s priporočilnimi besedami blagoslovili posojilnice po Raiffeisenovem sestavu.

Njihovo vse objemajoče srce bije tudi za propadajočega kmetiča in zato blagoslovljajo podjetje, ki vzmore v svojem razvoju pomagati mu na noge. Njihov um, um najduhovitejšega moža naše dobe nam je pa porok, da je to sredstvo tudi — uspešno. V prihodnjem članku hočemo to trditev še z drugimi stvarnimi razlogi podpreti v trdni nadeji, da bodo vzlasti slovenski duhovniki posnemali svoje sobrate po družih deželah, ki so si v tem oziru pridobili neveljivih zaslug in rešili s svojim delovanjem nebrojno gospodarskih bitnostij.

Politični pregled.

V Ljubljani, 28. decembra.

Češka srednja stranka. Grof Harrach je v poslednji seji nepomuškega okrajnega zastopa imel važen političen govor. Priporočal je, da se osnuje neka srednja stranka. Če je bilo mogoče, da so se zjedini v državnem zboru liberalci in konservativci v koalicio, zakaj bi se vse češke stranke ne mogle v neko srednjo stranko. Sedaj ko Čehi niso jedini, je močno upal njih ugled. Mladočeška stranka že propada, kajti podkopavajo je že stališče radikalci. Le po sporazumljenju vseh čeških strank je mogoče, da Čehi najdejo pravo pot do svojega državnega prava. Čehi se pa ne smejo ozirati le na Češko, temveč tudi na vso državo, kajti napredek češkega naroda je mogoč le v Avstriji. Govornik se je izrekel za razširjenje volilne pravice za deželni zbor. Poslance v državni zbor naj bi pa volil zopet deželni zbor. Priporočal je nadalje, da se Čehi sporazumijo z Nemci o izvršitvi narodne enakopravnosti. — Grof Harrach ima pač najboljšo nameno, a njegove besede najbrž ne bode imele zaželenega vspeha. Poskusi s srednjimi strankami se navadno ne obnese dobro.

Pruske marke v Avstriji. V Trebenicah na Češkem so te dni občinske volitve. Nemška

stranka je dobila iz Nemčije znatne svote za agitacijo. Tako se jej je poslalo iz Kraljevca 200 mark, iz Lipsije 150, po več mark pa tudi iz drugih krajev Nemčije. Vidi se, da se pruski Nemci že domišljajo, da je Avstrija del Nemčije in se zatorej tako brigajo za avstrijske stvari, kakor za svoje. Čuditi se pa moramo slepoti avstrijskih državnikov, da ne spoznajo, da Prusi gotovo ne pošiljajo denarja v Avstrijo zaradi tega, da bi utrjevali avstrijski patrijotizem. Če je tudi Nemčija v zvezi z Avstrijo, to še nikakor Prusom ne daje nobene pravice mešati se v notranje stvari naše države. Kaj bi rekli Prusi, ko bi avstrijski Slovani začeli podpirati pri vsacih volitvah pruske Slované.

Kriza na Ogerskem. Občno se dvomi, da bi bil zares ministerski predsednik Wekerle sam priporočil vse tiste moče, katere vsprejme cesar v avdienci. Najbrž so se osebe določile le bolj po želji krone same, Wekerle je pa le pritrdil, ko je videl, da teku stvari preprečiti ne more. Tudi je cesar že prvi dan vsprejel dva cerkvena dostojanstvenika. Vse to kaže, da se na Ogerskem pripravlja ne le prememba vlade, temveč tudi prememba vladne sisteme. Ko bi šlo po volji liberalne stranke, bi Wekerle tudi ne bil dal ostavke. V zbornici poslancev je še nedavno rekel, da bode skrbel, da bode njegov padec parlamentaren, če do tega pride. S tem je indirektno hotel povedati, da ne odstopi, dokler mu zaupa zbornica poslancev. Sedaj je pa že prisiljen odstopiti, ne da bi v poslanski zbornici že bil ostal v manjšini. V ogerskih liberalnih krogih vlada neka potrlost, še bolj pa mej skrajno levico.

Poljske demonstracije. Po Varšavi se razširja neki oklic, da bi primerno pokazali svojo žalost bodoče leto, ko mine sto let, od kar se je zadnjič razdelila Poljska. Opustili naj bi se vsi plesovi, slovesne svatbe in druge podobne veselice. Ta oklic je pri sedanjih razmerah pač jako neumesten, kajti demonstracije proti Rusiji sedaj, ko je car Nikolaj začel mileje postopati proti Poljakom, utegnejo le škodovati. Nasprotniki Poljakov bodo ta oklic porabili v to, da dokažejo, da na Poljskem se da vladata jedino po Gurkovem receptu. Mogoče je pa tudi, da so ta oklic izkovali nasprotniki Poljakov, da bi tako vzbudili v carju nezaupanje proti Poljakom.

Dreyfus se je pritožil, a to mu ne bode pomagalo. Sedaj pregleda razsodbo svet iz jednega brigadnega generala, dveh polkovnikov in dveh družih višjih častnikov. Dvomiti ni, da Dreyfusovo obsodbo potrdijo. Potem se pa v 24 urah degraduje v pričo jednega oddelka vseh vojev, ki so v Parizu in v pričo vseh vojaških novincev. Najstarejši podčastnik mu iztrga vsa znamenja njegovega vojaškega čina, zlomi sabljo ter mu jo vrže pod noge. — Dreyfus je iz neke židovske rodbine in je najbrž izdajal Nemčiji vojaške tajnosti le iz dobičkarije, kakor je pri židih običajno. Francoska vojna uprava bode pač sedaj skrbneje gledala, da zopet ne vsprejme kakega žida v kak oddetek, kjer je mogoče kaj izdati. Časopisi niso vsi zadovoljni s kaznijo; nekateri želeli bi bili smrtno kazen. Tudi v zbornici je jeden poslanec dokazoval, da po postavi za taka dejanja velja tudi v miru smrtna kazen, a večina ni bila te misli.

Armensko vprašanje. Anglija se jako zanima za armensko vprašanje. Govori se, da bi v Londonu radi prisilili, da se da Armeniji v berlinski pogodbi zagotovljena avtonomija. Vlada Armenije hočejo baje narediti vojvodo Teck.

Cerkveni letopis.

Poskus zjedinenja istočne cerkve z zapadno.

VIII.

Da v tem vprašanju, žal, ne moremo biti optimisti, govore v prvi vrsti politični razlogi, katere smo deloma že naglašali. Tako n. pr. Srbi identifikujejo srbstvo s pravoslavljem. Tako govore, tako pišejo prvi njihovi možje, in odtod toliko sovraštvo pravoslavnih Srbov do katoliških Hrvatov. Pri vsaki priliki se srbski pisatelji, osobito časnikarji zaletujejo v papeštvo, katoličanstvo itd.; med priprostim narodom širijo gnev do vsega, kar je katoliško. Kdor se hoče o tem prepričati, čita naj nekaj tednov dalmatinski „Srbski list“ ali zagrebški „Srbobran“. Pred leti sta bila biskup Strossmayer in pravoslavni vladika Živković v Rogatcu; ta se je ostentativno izogibal mecenu naroda hrvatskega. V jedni Živko-

vičevi propovedi se čita: „Prije će biti, što još nije bilo: Velebit će se srušiti u more; prije će Lika usanut i cijela i izaći Glina do Kosinja; a Jezerom Kupa okrenuti, a Karlovac prijeći na Bijeku, a Rijeka pod Komogovinu, nego što će poslušati toga glasa i prevrnuti vjerom svojom pravoslavni srpski moga grada narod“.

Novosadski „Branik“ je pisal povodom zadnje papeževe okrožnice o zjedinenju mej drugim: „Papina duhovna moč u ovaj se mah oseća u celomu svetu. Pa ipak i taj veliki duh ima jednu veliku zabludu, on veruje, da će mu početi za rukom, da pravoslavnu crkvu spoji s rimokatoličkom. On je u tom pravcu činio više pokušaja, i to uvek bezuspešno, ali to mu ne smeta, da se uvek ne vraća na tu misao“.

In zakaj? „Te dve hrišćanke žive već hiljadu godina samostalnim životom; pod uticajem toga života stvorene su i dve kulture, zapadna i istočna. Cela historija od hiljadu godina ovamo svedoči, kako je raznolik bio život onih, koji su pravoslavni od onih, koji su rimokatolici“.

Pisec dalje piše, da je Srbioma pravoslavje milo in drago, kakor katolikom njihova vera, ter vpraša, čemu bi v stoletju verske tolerancije govorile o zjedinenju?

„Ima rimokatolika, koji su dobri Srbi. To nam je milo, ali zato čemo i mi čuvati svoju veru. Koji priznaje papin primat, neka mu je sretno; koji ga ne priznaju, ne imaju razloga, da popuste u tome i da poruše samostalnost i nezavisnost svoje crkve“.

Ko se je letos ponekodi v Liki zopet uvela staroslovenščina v službi božji pri katolikih, pisal je „Branik“ jako razdraženo in malo dostojno o dobrih namerah Leona XIII. Pisal je mej drugimi: „Papa dakle hoće pravoslavne. Prvi korak, da se pravoslavlju omili unija, bio bi taj, da se povrati slavenska služba onim katolicima, koji imaju pravo na to. Tako je računao papa, tako su mislili hrvatski biskupi Strossmayer i dr. Posilović, te su za to izveli, da se u senjskoj biskupiji opet zavede slavensko bogoslužje... Ali braća u Lici svojom nespretnom rukom razderale mrežu. Oni hoće po starome; oni misle, da se narodni jezik samo u pravoslavnoj crkvi čuti mora. Njihova duša je u magli zavijena, ali njima se i kroz tu maglu prividja, da se slavenski narodni duh ne može propagirati rimokatoličkom crkvom. I to je ono, zašto pobornike unije ona buna u Lici u srce gadja. Okajmo se dakle verskih razmirica! Na crkvenom polju nikad se složiti ne možemo“.

Se nekaj vrstic iz novosadske „Zastave“. Pod naslovom „Nova napast“ je pisala v 161. št. mej drugim: „Mi čemo se čuvati rimske crkve; znamo, da je mrazna papina ruka; znamo, da mu je blagoslov opijelo. Mi znamo poviest svoje braće Čeha i Slovenaca; znamo, da su krvju i smrću zabilježeni njihovi odnošaji sa rimskim papom... Crkvena je samostalnost veliko dobro u narodu. Ovako se dobro ne meče na gomilu, kao domaćina meče razbijen sud. Pravoslavna je crkva u narodu; ucijepljena je u ustroju našega naroda; narodnim duhom živi i diše; za narod je, ne može biti protiv narodu. Ovakog dobra Slaveni se neće lišiti. U pravoslavnoj crkvi još stoji temelj naše budućnosti“.

Jednako so pisali tudi drugi srbski listi. Mi ne dodajemo nikakega komentara, čitatelji po teh izjavah sami lahko sodijo, je-li v tem vprašanju opravičena naša malovernost.

† Župnik Matija Lavrič.

Dne 13. t. m. je umrl na Studencu pri Krškem na Dolenjskem prečast. g. župnik Matija Lavrič. Pokojni gospod je bil vzoren in pobožen duhovnik, mož blag in značajan. Kdor ga je poznal, prikupila se mu je njegova prijaznost, vsak ga je spoštoval, kdor je z njim občeval. Škoda moža, katerega je vgrabila neizprosna prezgodnja smrt, katera ne priznane nikomur, tudi ne možu čvrstemu in močnemu, v najboljših letih življenja. Kako prijazen je bil umrl v družbi, doma uljuden do vsacega. Njegov vzor bil je pa vedno, kjer je bil kot duhovnik, skrbeti za lepoto hiše Gospodove; v tem oziru zasluži spoštovanje in priznanje, ker spominek, kako mu je bila lepota cerkve čez vse, zapustil je v obeh župnijah, v katerih je služboval, v Novi Oselici in na Studencu. Delaven je bil povsod, kolikor so mu dopuščale okolščine; ljudstvo mu je bilo udano s

polnim zaupanjem in rado iskalo sveta pri njem. Naj bodo te vrstice posvečene njegovemu častnemu spominu.

Rodil se je rajaki g. župnik v Zapogah blizu Kamnika na Gorenjskem dne 19. svečana 1847. l. Šolal se je v Ljubljani in po dobro dovršenih gimnazijskih študijah izvolil si je duhovniški stan. Leta 1867 vstopil je v knezoškofijsko bogoslovje v Ljubljani in 31. julija 1871. l. bil je od prevzv. knezoškofa Jern. Vidmarja posvečen v duhovniški stan. Prva njegova služba je bila v Spodnji Idriji. Od ondi pride meseca januarja 1875. leta kot župni upravitelj na Novo Oselico, kjer je čez tri leta umeščen, služboval do konca leta 1887., deset let torej kot župnik. Veliko je tukaj deloval. Cerkvi je napravil nove zvonove, katerih veliki tehtal 32 stotov; prenovil štiri stranske altarje, napravil nov križev pot in sicer veliko prenovil pri cerkvi. Zidal je novo mežnijsko poslopje v katerem je tudi zasilna šola, pri župnišču pa vrt dokaj povečal. V vsem se je kazal dobrega dušnega pastirja, razumnega in skrbnega gospodarja.

Leta 1887, meseca novembra zadnje dni, preseli se g. Matija Lavrič iz Nove Oselice, kjer je pastiroval blizu 13 let v težavnih hribih in mrzlih zimah, v vinorodno Dolenjsko na Studenec. Svojo delavnost je tu zopet nadaljeval. Popravljal je župnišče, katero je dobil v precej slabem stanju, potem se je poprijel poprav pri cerkvi, ker je po Dolenjskem trtna uš pokončala vinograde, glavni in skoraj edini prihodek, da je ljudstvo ubožalo, ga ni moglo zadostno pri podjetju podpirati. Našel se je znani stari dobrotnik, kateri se je že preje pri raznih okoliščinah spominjal domače, kakor tudi sosednih cerkev, I. Lisec, sedaj tudi že v večnosti, in je v svojej oporoki pred smrtjo domači župni cerkvi zapustil toliko, da bi bil podjetni g. župnik Matija začel težavno delo s popraviljanjem in povečanjem cerkve, katera je premajhna za toliko faro, ki šteje čez 1500 duš. Ranjki župnik g. Matija Lavrič je pričel, njegov naslednik bo mogel sedaj nadaljevati in dovršiti. Svojim faranom je bil skrbni dušni pastir, vsestransko delaven; že nekaj let imel je vsako nedeljo in vsak praznik dvojno duhovno opravilo. Nenadoma ugrabila ga je smrt med pastirovanjem in delovanjem, nagloma, kajti v četrtek jutraj, 13. dec., je še maševal, prestigla je nit njegovega pobožnega duhovnega življenja, gotovo ga pa ni našla nepravilnega; njemu veljajo svetopisemske besede, „blagor jim, ki v Gospodu umrjo, njih dela gredo za njim“. Njegova smrt je bila podobna spanju, lahka, brez strahu, tolažljiva, ker je bilo krepostno tudi njegovo življenje.

Zaspal si, dragi prijatelj, v Gospodu, šel si uživati plačilo, katero ti je pripravil, kot svojemu zvestemu hlapcu in delavcu; ker si mu bil vedno zvest, vstopil si v veselje Gospodovo.

Mi, kateri Te nismo mogli spremiti do hladne gomile, spominjali se Te bomo v svojih molitvah, posebno v „memento“ pri najsv. daritvi, ker vez ljubezni in prijateljstva ostane tudi po smrti. Ti pa prosi za nas, svoje drage in zveste prijatelje. V življenji si nisi privoščil počitka in oddihljela, uživaj ga pri svojem Stvarniku v večnosti; tolažili se bomo z upanjem, da se vidimo zopet nad zvezdami!

Novooseliški.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 28. decembra.

(Božičnice v Marijanišču.) Kakor že več let dosihmal tako je tudi letos v Marijanišču trikrat božični oratorij (žive podobe iz Jezusove mladosti, katere spremlja pevski zbor in godba) prvič je bil sv. Štefana dan, drugič bode na novega leta in tretjič sv. Treh kraljev dan, vselej ob 5. uri zvečer. Vidijo se pa te-le podobe: Jakobova lestvica, angelj oznani Cahariji rojstvo sv. Janeza, angelj oznani Mariji, da bode mati Jezusova, angelj naznani pastirjem rojstvo Jezusovo, angelj in pastirji molijo Jezusa v betlehemskelem hlevu, Trije Kralji, angelj naznani Jožefu, naj beži v Egipt, beg v Egipt, božično veselje. Po sodbi slikarja strokovnjaka so podobe tako premišljeno in umetniško dovršeno postavljene, da jih nobeno gledališče ne napravi bolje, in posebej o Mariji se je izrazil, da bi jo težko tako lepo naslikal. Ker to terja mnogo truda in požrtvovalnosti, zato gre p. i. sodelujočim gospod in č. sestram polno priznanje na tem vspehu. — Včeraj 28. t. m. na dan sv. Janeza ev. pa je bila božičnica dečkov sirot. V izbranem vpo-

redu so se vrstili: nagovor, pesmi, deklamacije in triglasna spevoigra z deklamacijami: „Tekmovanje mesecev“. Konečno je bila živa podoba rojstvo Jezusovo. Dečki so pokazali, da imajo dober spomin in krepka grla. Splršno je igranje in petje jako ugajalo, in deklamovanje je vzbujalo mnogo veselja. Petje in godba sta namreč veselo izražala, kar so dečki, predstavljajoči mesece povedali v deklamacijah. Dečke je vabil v petju in ta večer vodil predstavo g. Janko Janežič, učitelj na II. mestni šoli. Pokazal je z izvrstnim uspehom, v koliko se doseže ta popotrpežljivost in stanovitnost tudi pri skromnih pevskih močeh. Glasovir in harmonij sta bila v rokah preč. gvardijana p. Hugolina Sattnerja in g. kapelana Fr. Ferjančiča, ki sta se kazala mojstra na teh instrumentih. Iz prijaznosti je sodelovalo nekaj mož od sl. godbe 27. pešpolka. K temu večeru so bili povabljeni dobrotniki deškega sirotišča, ki so napolnili veliko dvorano do zadnjega kotička. Navzoči so bili prevzvišeni gospod knezoškof, mil. g. stolni prošt Klofutar in več gg. kanonikov ter preč. mestne duhovščine. Od deželne odbora je bil navzoč ces. svetnik g. Murnik. Iz meščanskih krogov pa smo opazili prve rodbine in tudi strokovnjaki glasbe so počastili to sirotinsko delce. Videli smo gg. dež. sod. svetnika J. Vencajza in prof. glasbe in vodjo koncertov „Glasbene Maticе“ gospoda Hubada. Tudi zunanji dobrotnikov se je mnogo odtrgalo od doma in prihitelo v Ljubljano gledat, kaj delajo sirote. Kakor so bili pač vsi zadovoljni s tem, kar so videli in slišali, bili so še vse bolj srečni otroci, ko so dobili ob krasnem božičnem drevescu mnogovrstnih daril, katera so jim preskrbeli mnogi ljubljanski trgovci. Bog jim vse obilo povrni. J.

(Korist poročstva za lokalne železnice.) Pri občnem zboru okr. zastopa za Konjice se je pokazalo, da mora okraj za leto 1893 plačati vsled garancije za železnico. Poličane-Konjice obresti 6300 gld., skoraj tretjino vseh dohodkov okrajnega zastopa. Pri tem se nehote spominjamo dolenjske železnice in deželne garancije. Kedo ve, koliko bodo zanj znášali vsakoletni troški?

(Slovensko gledališče.) Včeraj so v slov. gledališču prvič peli znano opero: „Marta“. Splošno se je predstava posrečila. v posameznostih pa bo treba še mnogo vaje, da bo opera zadovoljevala vsestranski.

(Občinski svet ljubljanski) ima v soboto, dne 29. dan decembra t. l. ob 6. uri zvečer v mestni dvorani sejo z nastopnim dnevnim redom: 1. Oznani predsedstva. 2. Finančnega odseka poročilo o prošnji vodstva dekliske trirazrednice v Lichtenthurnovem zavodu za prispevek gradnji novega šolskega poslopja. 3. Stavbinskega odseka poročilo a) o V. Zeschkovih dedičev prošnji za spremembo razdelitvenega načrta gledé njihovih zemljišč poleg stare deželne bolnice; b) o Antona Dečmana prošnji za gradnjo in otvoritev dveh cest na njegovem parcelovanem posestvu na Poljanah. 4. Personalnega in pravnega odseka poročilo o peticijah zaradi domovinskega zakona. 5. Poročilo odseka za olepšavo, mesta uredbi svetá okoli „Narodnega doma“. 6. Šolskega odseka poročilo o računih mestnih ljudsko-šolskih vodstev gledé porabe dotacij v šolskem letu 1893/4. Tajna seja.

(Umrl) je č. g. Jurij Purgaj, župnik v Stopercah, v 49. letu R. I. P.

(Za slovensko šolo v Velikoven) darovala je vesela družba slov. katol. delavskega društva pri Vipavcu 1 gld. 50 kr. — Pri društveni veselici slov. katol. delavskega društva se je nabralo 4 gld. 50 kr. Bog plačaj!

(Konju jezik izdrl.) Poštni hlapec v Žireh je 19. t. m. konju, kateri je bil nemiren med snaženjem, izdrl jezik iz gobca. Konj je bil vreden okoli 100 gld., a so ga morali oddati konjedercu. Take surovosti pa še ne z lepa!

(Davica v logaškem šolskem okraju.) Izmej 12 na tej bolezn obolelih otrok umrlo jih je do zdaj sedem. Bolezen pojenjava.

(Iz Gradca.) Kakor se nam poroča, nameravajo slovanski dijaki graškega vseučilišča ustanoviti bolniško društvo za vse slovanske visokošolce. Zastopniki vseh narodnostij delujejo po možnosti, da bi se ustanovitev tega blagega društva vresničila. Skrajni čas bi bil tudi, da bi se dosegel ta namen; zakaj v Gradci obstoji sicer za akademike bolniško društvo, a to je samo za Nemce. Slovanov ne sprejmejo sedaj pod nikakim pogojem, dasiravno so imeli to društvo nekaj skupno, kakor še sedaj na Dunaju.

V kakšnih zadregah so vedno sedaj oboleli dijaki slovanskih narodnostij, posebno pa ubogi, katerih je večina, je umevno in ni treba povdarjati. Radi tega pozdravljamo to misel, upamo, da se bo delovalo z vspehom, in priporočamo vsem prijateljem slovanskih dijakov, da podpirajo to društvo, če bi res oživele.

(Iz Škocijana.) 22. t. m. umrl je v naši fari večletni ključar pri podružni cerkvi v Dolu. Rajni je bil pravi vzor krščanskega moža. Z veseljem je človek gledal 82letnega starčka, kako je skoro uro daleč vsako nedeljo prišel k fari po dvakrat svojo pobožnost opravljat. Trpel je celi mesec hude bolečine, toda nikdar nisi slišal, da bi bil kaj potožil. Jediná njegova želja je bila, še jedenkrat obiskati svojo podružnico ali pa vsaj Marijino kapelico, ki stoji blizu njegove čedne hišice. Nad vrata kapelice, katero je vedno sam oskrboval, dal si je napisati rek: „Blagor človeku, ki čuje vsaki dan pri svojih vratih.“ Trdno upamo, da mu je Marija odprla nebeška vrata, ona, katero je tako iskreno častil v življenju. Počivaj v miru, blagi mož!

(Dalmatinske novice.) Dalmatinski deželni odbor je pooblastil upravitelja občine šibeniške, naj sklene pogodbo s cerkvenim predstojništvom radi odkupa potrebnega prostora za zgradbo poslopja novemu okrožnemu sodišču. Ob enem se mu je dovolilo pogajanje s hranilnico v Ljubljani radi posojila 220.000 gld., amortizujočo s 6 odstotki. — Jadralka „P. T. Barnum“ je dospela 16. pr. mes. v Filadelfijo iz Allyna Point, Conn. Dne 10. novembra pripetilo se je ladiji nekaj nenavadnega. Velik meteor je padel nanjo in razdrobil križ glavne jabolke. Cela ladija je bila najedenkrat razsvetljena z neštivilnimi lučicami. Druge nesreče ni bilo. Samo moštvo se je zelo prestrašilo.

(Zola rodóm Hrvat?) V „Obzoru“ čitamo: Neki milanski list poroča, da je znani francoski pisatelj Emil Zola, potujoč sedaj po Italiji, prosil nekoga beneškega učenjaka, da v kraljevih arhivih poišče natančen izvor njegovega rodu. Učenjak je doglal, da Zolov rod pohaja iz Zadra v Dalmaciji. Stari oče pisateljev, Karol Zolla, in jeden njegov brat sta stopila v službo beneške republike kot kapetana. Oče pisatelja Zole se je že leta 1819 ali 1820 izselil iz Italije na Francosko, kjer se je leta 1840 rodil Emil Zola. Morda je Zola hrvatske krvi? Ali ni njegovo ime Zola v zvezi s hrvatsko besedo zolja = osa?

(Ruskemu carju Aleksandru II.) „osvoboditelju“ kmetov in Bolgarov, se je večkrat sanjalo, da je videl tri golobe: prvega debelega, drugega medlega, tretjega slepega. Car je popraševal pri modrih možeh, pa nobeden mu ni mogel razložiti sanj. Slednjič najdejo Tartarja (na pol divjaka iz Azije), kateri je potem, ko mu je obljubil car, da se mu nič ne zgodi, ako pove resnico, tako razložil sanje: Debeli golob so tvoji uradniki, ki stiskajo in slačijo ljudstvo ter se pri tem debelijo; medli golob je tvoje izsesano ljudstvo; slepi golob si ti, o car, ker nič ne vidiš, koliko krivic se godi v tvojem cesarstvu.

(V Prusiji) je še 29 starčkov, ki so se udeležili bitke pri Waterloo. Najmlajši je star 93 let, najstarejši 103. Nabirajo zanje darov po deželi.

(Masne madeže) odpraviš iz svilene obleke, če pomočiš bombaž v vroč vinski evet (špirit) in drgneš madež tako dolgo, da zgine. — Madeže iz olja, masti ali petroleja odpraviš: 1. Z gorkoto samo. Na pomazano blago, zlasti svilo, položi na obe strani pivni papir in ga pogladi z vročim železom; pivni papir popije vso mast; 2. z bencinom. Vzemí cunjico, pomoči jo v bencin in drgni madeže.

Društva.

(Božičnica slov. katol. delavskega društva.) Na sv. Štefana večer zbrali so se udje slov. katol. delavskega društva s svojimi družinami v prostorni dvorani rokodelskega doma, katero je društvu za ta večer prepustil gostoljubni predsednik katol. društva rokodelskih pomočnikov profesor J. Gnjezda, da skupno obhajajo prvo svojo božičnico. Udeležba je bila toliko, da jih na stotine ni našlo prostora v dvorani. Veselica se je vršila z zelo zanimivim vspehom. Delavci so se precej ta večer skazali kot dobri pevci, deklamatorji in igralci. Vzlasti smo se čudili, da je društveni pevovodja kapelan g. Ferjančič v tako kratkem času tako dobro izuril pevski zbor. Sodi pa povsem nastopu smemo pričakovati pri delavskem društvu prav krasnega pevskega zbora, ako se bodo pevci s tolikim veseljem in s tako stanovitnostjo vadili v petju kakor do sedaj. — To veselico so društveniki tudi porabili, da so počistili z res ginljivimi dokazi iskrene udanosti in ljubezni svojega društvenega ustanovitelja

dr. Jan. Kv. Kreka in društvenega predsednika J. Trtnika povodom njenega godu. Srečkanje, ki se je končno vršilo, je vzbudilo mnogo smeha in naklonilo marsikomu kak dobiček ter doneslo tudi društvu nekaj grošev. — Upamo, da bo vrle delavce še večkrat po trudapolnem delu v bratski slogi družilo pošteno in veselo razvedrilo.

(Bralno društvo v Gornji Radgoni) priredi v nedeljo 30. t. m. ob 3. uri popoldne v gostilni pri „angelju“ tombolo s petjem. K obilni vdeležbi vabi odbor.

(Bralno društvo pri sv. Jurju ob Taboru) ima 30. t. m. ob pol 4. uri letni občni zbor.

(Ormoška čitalnica) priredi 30. decembra v svojih prostorih veselico z igro, petjem in tombolo. Začetek ob 5. uri zvečer.

(Kmetijska podružnica v Metliki) bo imela dne 3. jan. 1895 svoj občni zbor. pri katerem bode razgovor o vpeljavi sladkorne obrti na Dolenjskem, o podružnični trtnici in drevesnici. Povabljeni so tudi nečlani.

(Narodna čitalnica v Škofji Loki.) Vabilo na Silvestrov večer, katerega priredi narodna čitalnica v Škofji Loki v svojih prostorih. Vsopred raznovrsten in jako zanimiv. Vstopnina prosta. Začetek ob 8. uri zvečer. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Telegrami.

Kralj Frano II.

Arco, 28. decembra. Včeraj popoldne je tukaj umrl neapoljski kralj Franc II. Pri smrtni postelji so bili kraljica, vojvoda Caserta, nadvojvoda Albrecht, Rajner in Ernest. Zvečer je došla nadvojvodinja Marija Immaculata. — Z več poslopij po mestu vise črne zastave.

Deželni zbori.

Praga, 28. decembra. V deželnem zboru se je včeraj deželni vrhovni maršal spominjal smrti dr. Schmeykala. — Mladočehi so stavili predloge, da naj se vpelje občna volilna pravica za deželni zbor, odpravi izjemno stanje v Pragi in se deželni zbor posvetuje o davčni predlogi.

Gorica, 28. decembra. Deželni glavar grof Coronini je včeraj otvoril deželni zbor naglašal potrebo sloge mej obema narodnostima. (Kako je pač, da je grof bil na to pozabil, ko je lazil okrog zaradi dvojezičnih napisov. Morda misli, da se s tem pospešuje sloga mej narodnostima, če se jedno narodnost zatira? Op. ur.) Namestniški svetnik Bosizio je zbor pozdravil v obeh deželnih jezikih.

Kriza na Ogerskem.

Budimpešta, 28. decembra. Uradni list naznanja, da je cesar z odločitvijo dne 23. decembra vsprejel ostavko skupnega ogerskega ministerstva in z izrazom hvaležnosti za skazane usluge odredil, da dosedanja vlada vodi vladne posle do daljne odločitve.

Budimpešta, 28. decembra. Wekerle je ponovil v zbornici poslancev včerajšnjo izjavo, da vlada nima zaupanja krone v tej meri, ki je potrebna za nadaljno vodstvo vladnih poslov in je zatorej dala ostavko. Just od nezavisne stranke je opomnil, da ministerski predsednik ni povedal, zakaj nima več zaupanja krone. To se ne vjema z ustavnostjo. Govornik si pridržuje pravico, da se točneje izrazi, ko nastopi nova vlada. Eötvös

od nezavisne stranke se pridružuje temu, kar je Justh povedal in naglašja, da bode njegova stranka tudi nasproti novi vladi vzdrževala svoja načela.

Budimpešta, 28. decembra. Danes vsprejme cesar več članov gospodske in poslanske zbornice. Avdijske se končajo dne 30. t. m. Ta dan pojde cesar na Dunaj in se semkaj povrne dne 2. januarja ter potem ostane dalje časa v Budimpešti.

Budimpešta, 28. decembra. Mej drugimi je cesar vsprejel včeraj tudi predsednika kraljeve kurije, člana gospodske zbornice Nikolaja Zabo. — Danes zjutraj vsprejel je cesar kornega poveljnika feldcajmajstra princa Lobkovica.

Budimpešta, 28. decembra. Pri posvetovanju liberalne stranke je Wekerle z obžalovanjem naznanil, da se je prepričal, da vlada nima več popolnega zaupanja vladarjevega in je dal ostavko. Vladar je ostavko vsprejel. Wekerle se je zahvalil liberalni stranki za krepko podporo, da je mogel izvršiti epohalne reforme. Nadalje je naglašal, da se mora nadaljevati valutna reforma. Prepričan je, da potrjeni cerkveni zakoni stopijo nespremenjeni v veljavo in da se obdrže načela še nerešenih cerkvenih predlog. Liberalci morajo krepko podpirati vsako vlado, dokler je zvesta liberalnemu programu. Baranyi in Csaky sta naglašala zasluge odstopajoče vlade in izrekla priznanje, zaupajoč v vladarsko modrost kraljevo, katera je tudi v najtežjih časih našla pot do rešitve. Končno so ministrom priredili burno ovacijo.

Potres.

Millazzo, 27. decembra. Po noči se je čutil v več krajih potres, najhujši pa ob sedmih zjutraj.

Reggio di Calabria, 28. decembra. Včeraj ob sedmih zjutraj se je čutil precej močen potres.

Frankobrod, 28. decembra. Bivši blagajnik Rotšildov Jäger, ki je bil zaradi poverjenja obsojen v desetletno ječo in petletno zgubo časti, je v ječi umrl.

Tiflis, 28. decembra. Turčija je pomnožila posadke v Armeniji.

London, 27. decembra. Randolph Churchill je nevarno zbolel.

London, 27. decembra. Sultan je odrek dovoljenje, da se ameriški konzul Ivett udeleži armenske preiskovalne komisije. Zato je dvomljivo, da se Zjedinjene države sploh udeležijo preiskave v Armeniji.

Poslano.

Poslano.

Cognac-Malz-Extract.

Priporočen od medicinskih (631) velmož (30-4)

olajšuje kašelj, razkrajja sliz, ojačuje; nepogrešljiv za prebolele.

Dobiva se v vseh boljših (623) lekarnah. (15-4)

Glavna zaloga pri lekarnarju

Jos. Mayerju v Ljubljani.

Umrli so:

25. decembra. Anton Birk, železniški nakladalec, 75 let, Kravja dolina 1, Marasmus senilis.

25. decembra. Feliks Petram, ševljarski 34 let, av. Petra cesta 19, jetika.

26. decembra. Marija Rastohar, posestnikova hči, 1¹/₂ meseca, Karlovska cesta 19, bronhitis.

V bolnišnici:

22. decembra. Jernej Slabe, delavec, 60 let, Emph. pulm.

24. decembra. Ivan Žitnik, gostaj, 52 let, jetika. — Marjeta Zarnik, kajzarjeva žena, 52 let, Carcinoma haeputis.

Tuji.

26. decembra.

Pri **Maliču**: Paterno z Reke. — Strohheim z Dunaja. — Spintre iz Kočevja. — Lieneberger iz Inomosta. — Klobučar iz Trebnjega.

Pri **Stonu**: Kronfeld z Dunaja. — Müller iz Grada. — Schlegl iz Beljaka. — Lery iz Kolonije. — Arko iz Postojne. — Kröll, Oberwalder iz Domžal. — Moline iz Tržiča. — Kronabethvogel iz Kamnika.

Pri **bavarskem dvoru**: Benedik, R. Strnad iz Vel. Lašič. — Berger iz Grada.

Pri **bavarskem dvoru**: G. Rott, Nina Rott, Haberle iz Srednje Vasi. — Visintin iz Fornasarija.

Pri **avstrijskem caru**: Žnidarič, Samsa iz Ilir. Bistriče. — Rom, Valentini iz Kopra. — Schuller iz Kropa.

Stanje avstro-ogerske banke

dne 23. decembra 1894.

(Brzojavno poročilo.)

Bankovcev v prometu

gld.	488,421.000	(— 5,154.000)
Kovinski zaklad	308,268.000	(+ 423.000)
Listnica	165,085.000	(+ 1,871.000)
Lombard	36,326.000	(— 1,003.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld. 26,960 000	(+ 3,011.000)

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	razkoma v mm	toplomera po Celsiju			
7. u. jut.	742.9	—9.0	brezv.	megla	
27. 3. u. pop.	740.1	—5.4	sl. szap.	jasno	0.00
9. u. zveč.	739.4	—6.4	sl. zapad	oblačno	
Srednja temperatura —7.7° za 4.9° pod normalom.					

Ravnokar je zagledal beli svet in se dobiva pri podpisnem upravnistvu

„Popotnikov koledar za slovenske učitelje 1895“

s polnim imenikom šolskih oblastni, učiteljskih, ljudskih šol in učiteljskega osebja po Južnem Štirskem, Kranjskem, Primorskem in slovenskem delu Koroškega po stanju v začetku šolskega leta 1894/95.

Cena elegantno v platno vezanemu komadu 1 gld. 30 kr. (po pošti 1 gld. 35 kr.).

Naroča se najbolje s pošto nakaznico.

Upravištvu „Popotnika“, Maribor, Reiserstrasse 8.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Protinski cvet

ali

cvet zoper trganje.

Steklenica 50 kr., 12 steklenic 4 gld. 50 kr.

Odločno najboljšo mazilo zoper trganje po udih, bolečine v rokah, nogah, v križu ter v živcih, otrpnele ude in kite itd.

Dobiva se pri 566 9

Ubaldu pl. Trnkóczyju

lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Dunajska borza.

Dne 28. decembra.	Dne 27. decembra.	Kreditne srečke, 100 gld.	200 gld. — kr.
Skupni državni dolg v notah	100 gld. 05 kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	147
Skupni državni dolg v srebru	100 „ 10 „	Avstrijskega rudačega križa srečke, 100 gld.	18
Avstrijska zlata renta 4%	124 „ 10 „	Rudolfove srečke, 10 gld.	23
Avstrijska krona renta 4%	99 „ 45 „	Salmove srečke, 40 gld.	70
Ogerska zlata renta 4%	123 „ 10 „	St. Genois srečke, 40 gld.	72
Ogerska krona renta 4%	98 „ 05 „	Waldsteinove srečke, 20 gld.	51
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1041 „ — „	Ljubljanske srečke	26
Kreditne delnice, 160 gld.	403 „ 10 „	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	180
London vista	123 „ 90 „	Akcije Ferdinandove se. železn., 1000 gld. st. v.	3490
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	60 „ 80 „	Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	530
20 mark	12 „ 18 „	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	106
20 frankov (napoleonador)	9 „ 84 1/2 „	Dunajskih lokal. železn. delniška družba	92
Italijanski bankovci	46 „ 30 „	Montanska družba avstr. plan.	104
C. kr. cekini	5 „ 84 „	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	165
		Papirnih rubljev 100	132

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za izgube pri izrebanjih, pri izrebanju
najmanjšega dobitka.
Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih,
potem o kuranih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni svati za doseg kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnih.